

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

GAZETA®
BRAȘOVULUI

**CONTAȚI
PE MINÉ!**

Cătălin LEONTE
INDEPENDENT. PRIMARUL BRAȘOVENILOR

Au îngropat Brașovul!

» pagina 2

 Editorial

Cornelius POPA

Brașovul are nevoie și de altceva decât de normalitatea curățeniei și florilor frumos aranjate. Are nevoie de un primar care să înțeleagă că obligațiile lui față de urbe și cetățeni de-abia de aici pleacă. Avem nevoie de un primar și de o echipă de consilieri locali cu mințile deschise către progres.

Oficializarea minciunii

Deși, zău, chiar nu era nevoie de așa ceva într-o Românie în care minciuna este la putere. Și nu de ieri, de azi, ci de veacuri. Cea mai bună dovadă o găsim în folclor. Căci folclorul nu minte. "Minciuna stă cu regele la masă", "Minciuna are picioare scurte", "Cu-o minciună aleasă, stai în frunte la masă!" etc., etc.

În egalul minciunii, la noi doar prostia mai șade. Iar acum, mai exact din 6 mai, minciuna (lor) și prostia (noastră) își dau mâna spre o injustă dar rodnică prelungire a coșmarului nostru. Căci da, mîine, 6 mai, începe (oficial) campania electorală. De parcă ce a fost pînă acum a fost altceva, un fel de menuet sau un tango la sentiment între alegători și cei ce intenționează a fi aleși. Oficial, de mîine va începe să

curgă cu promisiuni. Candidații, care mai de care mai gospodar, ne vor turna în ureche cum va curge laptele și mierea pe străzile Brașovului. Unii se laudă cu ce au făcut și au dres. Alții cu ce vor face și vor drege. Cît de viteji și bravi vor fi ei. Cum ne vor blagoslvi cu aeroporturi, spații verzi, parcări subterane, supraterane, aeriene, spațiale etc.

Ne vor încînta cu hărnicia și spiritul lor gospodăresc. Și, mai ales, ne vor asalta cu faptele mărețe pe care urmează a le săvîrși de îndată ce vor fi aleși.

Din toate acestea, un singur lucru se desprinde cu claritate: sîntem naivi. Ne dăm cu fundul de asfalt, entuziasmați, auzind cum au măturat și/sau cum vor mătura ei străzile. Cum au plantat și/sau cum

vor planta ei panseluțele. Cum au transformat sau/și cum vor transforma ei Brașovul în cel mai al nai-bii de european și modern oraș de pe planetă. Uitînd (noi) și jucînd la cacealma (ei) că toate lucrurile astea țin de minimul fișei postului de primar. Este ca și cum te-ai lăuda cît de grozav ești tu că dai cu aspiratorul la tine acasă și că ștergi praful. Ceea ce, de fapt, este un lucru normal, un lucru banal, care ține de minima decență.

Este adevărat, cînd ai în istorie un termen de comparație cu un primar care a lăsat orașul împruțit și măcinat de găuri în carosabil (pe motive că nu are: bani, acordul consiliului local, permisiunea legală etc), cînd dai de unul care dă cu mătura, îți crește brusc entuziasmul.

continuare în pagina 2

Brașovule, te iubesc!

Mariana Sebeni
PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN

Șerban ȘOVĂIALĂ
candidat independent la Consiliul Local Brașov

Cod Unic AEP 24160906

Contraeditorial

Himera partidelor a căror reprezentanți îi avem în fruntea orașului, este flămândă

Dan VĂJU

Hristos a Înviat! Mulți dintre cititori m-au întrebat de ce bat atâta monedă pe construcția aeroportului și a autostrăzii, și de ce ar fi aceasta treaba primarului. Răspunsul meu este simplu. Primarul este omul responsabil de administrarea orașului. Dar, totodată, este responsabil și de dezvoltarea lui. Un bun gospodar gândește că având o grădină frumoasă și înfloritoare aflată în creierul munților, are nevoie de drumuri bune și rapide pentru a avea acces la ea. Gospodarul adevărat nu aruncă pisica în ograda altcuiva (CNADNR, Guvern, Consiliul județean) și bagă capul adânc în nisip. El militează activ pentru cetățenii urbei lui. Misiunea care o are transcede politica și administrația, el este responsabil de destinele locuitorilor orașului, într-o anumită măsură. Or, la acest moment aeroportul, autostrada și spitalul multidisciplinar sunt vitale pentru următorul pas pe calea dezvoltării orașului. Trebuie imperativ să vadă ce anume funcționează anormal, să

pună degetul pe rană, să răspundă la întrebarea „unde este piedica?”, și să acționeze în consecință, găsind soluții alternative.

Este Brașov un oraș curat și îngrijit? Da, chiar la nivel european. Dar acestea au costat dublu, pentru că himera partidelor a căror reprezentanți îi avem în fruntea orașului, este flămândă permanent, și banul public este hrana preferată. Unele flori din sensurile giratori au costat și de zece ori valoarea lor de la distribuitor! Și asta se întâmplă pentru că noi, alegători, în fiecare campanie electorală suntem luați de proști, și ni se arată doar chestiuni de formă, fondul fiind bine ascuns. Ei bine, aeroportul, autostrada și spitalul sunt probleme grele, de fond, investiții care înghit bani grei, care nu sunt simpli de furat. Autostrada nu este o panseluță sau o lalea. Aeroportul nu e o dără de vopsea pe asfalt de pe care încasezi bani pentru că o închiriezi ca parcare. Spitalul multidisciplinar este o chestiune mult mai complicată decât o țepă gen Tetkron.

Iar aceste lucruri sunt

Cum poți avea încredere în mod repetat într-un om care te minte fără să clipească? Cum să pui un astfel de om, cu bună știință, administrator al banilor tăi, știind că va fura din ei, în timpul exercitări mandatului? Credeți că îi interesează de soarta noastră? Au cumva insomni gândindu-se cum să ne facă viața mai ușoară? Nu! Nu-i interesează.

indisolubil legate de politică. Capitol la care Brașovul dă dovadă de incapacitate de autodeterminare. Le pasă politicianilor de noi? Nu, absolut deloc. Le pasă de ei și de organizațiile care îi propulsează. Cum îmi dau seama de asta? Simplu. O citesc în ochii oamenilor pe care îi întâlnesc zilnic pe stradă, în stația de autobuz, la piață, la supermarket. O citesc pe taloanele de pensie și pe fluturașii de pe care ne încasăm lefurile. Incapacitatea de decizie politică, lipsa de patriotism, lipsa de empatie a politicienilor la nevoile semenilor ne-au adus în acest stadiu. Stadiul de supraviețuire! Supraviețuitorul nu se dezvoltă, el doar supraviețuiește.

În politicieni n-am avut niciodată încredere. De 26 de ani nu fac decât să ne înșele așteptările. Cum poți avea încredere într-un om care promite și nu se ține de cuvânt? Cum poți avea încredere în mod repetat într-un om care te minte fără să clipească? Cum să pui un astfel de om, cu bună știință, administrator al banilor tăi, știind că va fura din ei, în timpul exercitări mandatului? Credeți că

îi interesează de soarta noastră? Au cumva insomni gândindu-se cum să ne facă viața mai ușoară? Nu! Nu-i interesează.

„Somnul rațiunii naște monștri“ avea să spună Francisco de Goya la sfârșitul secolului 18. Așadar să alegem rațional! Nu am încredere în candidații partidelor politice uzate în actul de guvernare. Au demonstrat că știu doar să fure, să înșele și să mintă. Din toate pozițiile. Constituții în grupuri de interese! Mărturie stau dosarele penale și condamnările definitive. Așadar, în momentul de față ar fi o greșală imensă să aleg un om cu dosar penal în faza de cercetare, sau candidați puși la disperare de către partidele politice care au făcut jocurile în țara asta în ultimi ani. Asta înseamnă un vot negativ pentru actualul primar, și voturi negative candidaților PSD, PNL, PMP, UNPR. Chiar dacă ultimul e independent, doar sprijinit politic, și probabil victimă inocentă. Pentru că judec pomul după roade. Votându-i pe aceștia nu facem altceva decât să spunem că suntem de acord cu combinații de partid pe banii noștri. Același vot de blam îl dau și celui intrat în politică pe ușa din dos, prin intermediul PPDD și a OTV, și celui care a fost senator de Brașov din partea PDL și care n-a făcut nimic pentru oraș, și celui care ne amețește cu cărnați și bere în fiecare început de septembrie, la prețuri exorbitante, și celui care a lălit pe la șefia organizației

naționale de tineret a PSD. N-ați demonstrat nimic, și pe mustăți aveți urme de la borcanul cu smântână al banului public. Și la acest capitol intră și candidatul ALDE, care n-a făcut mai nimic din postura de viceprimar, dar are darul de a explica acest nimic foarte sofisticat și credibil.

Repet, politica și politicieni nu ne-au adus nimic pozitiv în perioada postdecembristă. În spatele fiecărui politician angrenat într-un partid care ajunge într-o demnitate publică stă o himeră flămândă de bani publici. Și sunt sătul, pentru că de fiecare dată ne spun aceeași poveste. Și realitatea este contrară, pentru că nici o decizie capitală nu este luată cu gândul la cetățean. Începe campania electorală. Avem 1 lună întregă să ne hotărâm cu cine votăm. Sper că la momentul votului vom avea gândul cel bun și vom ștampa omul care ne va duce către bunăstare și dezvoltare.

Editorial

Oficializarea minciunii

Cînd vezi că Brașovul devine un campion al curățeniei, îți crește entuziasmul. Cînd vezi giratoriile împodobite cu mine grăini botanice, îți crește entuziasmul. Dar a promite că vei face ceea ce este normal a se face ține de ridicol.

urmăre din pagina 1

Brașovul are nevoie și de altceva decât de normalitatea curățeniei și florilor frumos aranjate. Are nevoie de un primar care să înțeleagă că obligațiile lui față de urbe și cetățeni de-abia de aici pleacă. Avem nevoie de un primar și de o echipă de consilieri locali cu mințile deschise către progres. Către contacte și contracte cu marile capitale europene. De un primar care să trateze de la egal la egal cu omologii săi din Milano, Munchen, Manchester,

Marseille, Madrid. Unul care să aducă Brașovul în prim-planul real al continentului, nu care să piardă calificările pentru Capitala europeană a culturii. Unul căruia cultura să îi fie la îndemână, să o cunoască în toate detaliile sale contemporane, cu componentele clasice, dar și cele de underground. De un primar care să împingă Brașovul într-o nouă etapă a dezvoltării sale.

Restul este doar gargară. Un spațiu comun în care minciuna (lor) își dă mâna cu prostia (noastră). Am zis!

Cornelius POPA

Au îngropat Brașovul!

Da, au îngropat Brașovul. Au îngropat afacerile libere, au îngropat speranța unor oameni care au plecat să muncească în alte țări. Speranța că se poate trăi bine și la Brașov, ACASĂ! Poate sunt eu demodat în insistența mea de a susține lupta anticorupție. În țările civilizate contractele au beneficiari aleși pe criterii de competență și se trăiește corect și cinstit. Acasă la noi se trăiește pe apucate. Chiar nu își pune nimeni întrebarea de ce tot aceleași firme își primesc contractele din banii publici? Nu se gândește nimeni că sunt și alte firme care se pot califica, care pot câștiga un contract prin mijloace cinstitute și care pot da un salariu corect angajaților? Din păcate, se pare că nu!

În orice altă țară normală, persoana publică cercetată pentru acte și fapte de corupție se retrage și așteaptă verdictul justiției. Cu moralitate și demnitate. Care moralitate și demnitate lipsește pe la ai noștri politicieni. Spre drept exemplu, primarul George Scripcaru, trimis deja în judecată pentru asemenea fapte și în plus cercetat într-un nou dosar, declara cu nonșolanță că nu mai candidează. Până deunăzi când și-a depus candidatura în mare liniște și nefirească independență. Sanchi independență, un joc murdar făcut doar pentru propriile interese.

Un alt proaspăt cercetat este „fostul“ președinte al PSD Brașov – Constantin Niță. Cercetat pentru un mizilic de 3,4 milioane de lei. Spun cunoscătorii că ar mai urma ceva cercetări penale legate de firme de la Iași cu ramificații și pe la Brașov.

Ce au în comun cei doi? Simplu, îngroparea Brașovului prin orice mijloace și totul doar pentru bani. Mai au în comun și faptul că din galeria șobolanistică a intereselor subterane și-au asigurat viitorul cu o mișcare banală, prin listele de candidați pentru consiliul local. Fiecare și-a pus pe locurile eligibile oamenii obedienți și ascultători, gata să execute orice comandă venită de la jupân. Oameni care au rolul ca indiferent de situație, de regulă sau de lege, să execute ordinul pentru a se asigura că nimeni în afara lor și a jupânilor lor nu le va strica afacerile. Și mai au ceva în comun: sunt cercetați, vor fi trimiși în judecată și vor fi condamnați. Pentru ciordeala din banul public, din banul acela pe care îl dai tu sub formă de taxe și impozite.

Pentru asta Gazeta Brașovului a declanșat o campanie anticorupție, o campanie împotriva corupților. Și vă vom ține permanent informați cu privire la actele și faptele corupților.

Alexandru PETRESCU

Aeroportul – între promisiuni și realizare concretă

Toți brașovenii își doresc aeroport, cu toții știm că Brașovul are nevoie de aeroport ca de aer. Trăim într-un oraș turistic, este anormal să nu avem și această poartă de intrare în oraș. Accesul rapid al oamenilor de afaceri, dar și nevoia de a scurta drumul către casă al brașovenilor plecați la muncă în străinătate sunt alte argumente puternice pentru realizarea acestui obiectiv.

În ultimii ani, subiectul aeroport a fost intens... discutat de politicienii brașoveni. Promisiuni multe, realizări puține. Consiliul Județean a făcut niște pași și a cheltuit niște bani, dar obiectivul nu a fost realizat până acum. Aeroportul se află în continuare în impas. Cel mai important motiv pentru care Brașovul nu are aeroport este construcția financiară incorectă de până acum. Consiliul Județean a început o bucată de proiect, dar nu a ținut seama de toată suma necesară.

Pentru a realiza aeroportul, Consiliul Județean, care a atins limita superioară a gradului de îndatorare și nu mai poate lua credit, are nevoie de partener. Iar acest partener este Consiliul Local.

Ceea ce politicienii care agită proiectul nu știu (sau nu vor să spună) este că intrarea în

parteneriat se face pe bază de evaluare în teren, și nu pe baza actelor contabile. Evaluarea cheltuielilor făcute până acum s-ar putea să ne arate o mare surpriză, iar cele 24 de milioane de euro cheltuiți până acum în acte să nu se potrivească cu realitatea din teren.

Un alt lucru pe care actuala administrație nu îl poate rezolva este cuplarea aeroportului de la Brașov cu un aeroport mare - hub (centru) regional. Un aeroport ca cel de la Brașov este destinat doar avioanelor mediu-curier (de tipul Airbus 310 sau Boeing 737). Nu vom putea opera avioane pentru zboruri transcontinentale (avioane de tipul Airbus A380 sau Boeing 747, de exemplu). De aceea, aeroportul Brașovului trebuie să fie conectat cu unul mare cum ar fi Londra, Frankfurt, Milano, Dubai sau Istanbul. Cel mai aproape de noi și compatibil cu noi este Viena. Din acest punct de vedere, o cheie importantă pentru deblocarea aeroportului este o relație bună cu Viena.

Aici intervine o altă mare problemă a administrației brașovene, atât la nivel județean (Consiliul Județean), cât și la nivelul primăriei. O relație bună cu Viena (dar nu numai, cu oricine ar vrea să intre în relație de afaceri cu

Brașovul) are nevoie de transparență, încredere și predictibilitate. Noi avem o mare problemă la capetele cinste și corectitudine. Capii județului și orașului sunt anchetați pentru corupție.

Cătălin Leonte, candidat independent la Primăria Brașovului:

Instituțiile de finanțare, firmele mari, multinaționalele din întreaga lume au toleranță zero la corupție. Cum poate avea cineva încredere într-o administrație județeană și municipală cercetate pentru corupție?

Cod Unic AEP 24160219

Ecologiștii brașoveni spun STOP jafului de la Predeal

PER sesizează organele de cercetare penală cu privire la modul în care au fost pierdute fonduri europene de peste 12 milioane euro de către Primăria Predeal. Datorită incompetenței și neglijenței actualului primar în gestionarea fondurilor, Predealul va trebui să returneze și sumele deja cheltuite în valoare peste 10 milioane de euro.

În urma dezastrului privind gestionarea proiectelor cu fonduri europene, în mandatul lui Cocoș, Predealul a pierdut finanțări nerambursabile de peste 12 milioane de euro. Pe lângă acest lucru, Predealul trebuie să returneze și cheltuielile făcute la aceste proiecte în sumă de peste 6 milioane de euro, la care se adaugă încă 4 milioane de euro împrumuturi bancare. În total, peste 10 milioane de euro. Pe înțelesul tuturor, asta înseamnă că fiecare predelean trebuie să suporte din buzunarul propriu circa 2000 de euro pentru incompetența lui Cocoș. Cum? Planul lui este foarte simplu. Dacă va câștiga alegerile, Cocoș și gașca lui vor mări taxele și impozitele, încât predeleanii vor ajunge să plătească impozit și pentru aerul pe care îl respiră.

Cele două proiecte cu finanțare europeană depuse spre finanțare în mandatul fostului

primar Ionuț Goidescu, Centrul de Agreement și SPA deus în luna martie 2012, în valoare totală de 42 milioane lei și Accesibilitate în zona turistică Clăbucet-Cioplea, deus în luna iunie 2012 în valoare de 55 de milioane lei aveau termen de finalizare 16, respectiv 20

decembrie 2015. Valoarea contractată a acestor lucrări este de aproximativ 81 milioane lei. Pe perioada celor patru ani de mandat ai lui Liviu Cocoș au fost executate și decontate lucrări de aproximativ 27 milioane lei, mai precis, circa 33%. În jur de 40% pe Centrul de Agreement și sub 30% la Accesibilitate în zona turistică Cioplea - Clăbucet, iar restul banilor care ar fi trebuit să vină de la Uniunea Europeană s-au pierdut. Cu alte cuvinte, nu s-a realizat mai nimic din cele două mari proiecte! Mult mai grav este faptul că ceea ce s-a decontat până acum va trebui returnat din cauza faptului că proiectele nu au fost finalizate la termen.

Deși încă de la începutul anului trecut, Partidul Ecologist Român a sesizat instituțiile responsabile (Polul de Creștere Brașov, ADR Centru, MDRAP și AMB) cu privire la stadiul întârziat și defectuos al lucrărilor derulate de Primăria Predeal și a solicitat luarea măsurilor necesare, niciuna dintre instituțiile sesizate nu a luat nicio măsură.

Deși a primit o condamnare în primă instanță pentru abuz în serviciu, fiind și cercetat în mai multe dosare penale pentru corupție, inclusiv pentru furtul de gaz din conducta orașului, acest personaj odios are

tupeul să vină în fața predeleanilor și să le ceară din nou votul.

Predeleanii onești refuză să plătească pentru incompetența, abuzurile și corupția care a împânzit orașul și spun STOP jafului de la Predeal.

Pentru toate acestea și nu numai, Cocoș și gașca lui de profitori PNL-PNȚCD trebuie să răspundă penal și să plătească personal pentru pagubele produse orașului.

Biroul de presă PER Brașov

Cod Unic AEP 21160076

În urma dezastrului privind gestionarea proiectelor cu fonduri europene, în mandatul lui Cocoș, Predealul a pierdut finanțări nerambursabile de peste 12 milioane de euro. Pe lângă acest lucru, Predealul trebuie să returneze și cheltuielile făcute la aceste proiecte în sumă de peste 6 milioane de euro, la care se adaugă încă 4 milioane de euro împrumuturi bancare. În total, peste 10 milioane de euro. Pe înțelesul tuturor, asta înseamnă că fiecare predelean trebuie să suporte din buzunarul propriu circa 2000 de euro pentru incompetența lui Cocoș.

Candidez. De ce?

Am împlinit 50 de ani în februarie. O vârstă la care orice om care trăiește, nu doar există, își face un fel de bilanț al vieții de până acum. Iar bilanțul meu a arătat cam așa:

Pe plan personal am avut o viață plină, de-a dreptul tumultuoasă, cred că aș putea spune. Am patru copii frumoși și deștepți, am construit o casă (e drept că încă mai construiesc la ea, nu e gata) și am plantat peste o sută de copaci în jurul ei și în diverse alte locuri. Cum se zice, din punctul acesta de vedere mi-am făcut datoria de om.

Profesional mă simt realizat. Am terminat facultatea exact în 1990 și am intrat rapid în viața de întreprinzător. Firma Corsar, pe care am fondat-o în 1991, a avut realizări mari în domeniul ei de activitate, ajungând să fie, pentru niște ani buni, prima și printre primele din țară. Astăzi trece printr-o perioadă de reorientare în piață, dar cea de-a doua firmă, Technoalpin România, are o cotă de cca 80 - 85% din piața de profil din România - respectiv sisteme de încălzire artificială a părților de schi. Deci și din acest punct de

vedere mă pot declara mulțumit de ceea ce am realizat până acum.

Am o viață minunată, nu?

Da, o am! Dar această viață minunată a mea se desfășoară în România. Și atunci când am ajuns cu analiza primilor 50 de ani ai vieții mele la acest punct, am găsit un întreg capitol - și un esențial capitol! - aflat într-o stare dezastruoasă. Pentru că viața din România nu este minunată. Nu curge lin, firesc, nu îți dă prea multe clipe în care să poți să spui „Doamne, ce frumoasă e viața!”

După 26 de ani de la așa zisa revoluție încă nu am reușit să eliminăm aproape nimic din toate aspectele care ne făceau viața un chin pe vremea comuniștilor. Dacă este să fim sinceri cu noi înșine, singurele câștiguri reale aduse de schimbarea de regim sunt libertatea de a călători și diversitatea de produse pe care le găsim în rafturile magazinelor. Și - pentru foarte puțini dintre români - posibilitatea de a câștiga sume foarte mari, uneori chiar fabuloase, de bani. ATĂT!?!?

În rest? Energia este de sute de ori, dacă nu de mii de ori mai

scumpă, elementele esențiale vieții, că mâncarea dar chiar și apa (APA!) ne costă tot așa, de sute de ori mai mult ca înainte, locurile de muncă nu sunt, sau sunt plătite cu salariul minim, birocrația și bătaia de joc a statului față de cetățean sunt chiar mai intense decât înainte, chiar dacă nu am fi crezut că este posibil așa ceva. Populația României stă în continuare la cozi interminabile pentru plata taxelor către stat, suntem plimbați din stânga în dreapta pentru diverse hârtii care odată predate autorităților se aruncă în teancuri în arhive din care nimeni nu mai găsește, dar nici nu mai caută nimic, deci la o ulterioară nevoie trebuie să trecem din nou prin aceleași chinuri de a obține respectivul act, România este în continuare țara în care mori cu dreptatea în mână și în care pierzi câte 4 - 5 zile pe an (cel puțin încercând să rezolvi o situație sau alta - fie asta un deces, o schimbare de loc de muncă, un credit la bancă, o amendă primită, sau schimbarea permisului de conducere, sau chiar și banala schimbare a buletinului! Ați văzut cu toții cozile din fiecare din aceste zone - primării, finanțe publice, evidența populației, înmatriculările auto, autorizații de construcție etc.

Asta este viața pe care ne-o dorim? Asta merităm noi, românii? Atât suntem noi în stare să construim pentru noi? Asta o să le lăsăm moștenire și copiilor noștri?

Răspunsul meu la aceste întrebări este NU! NU, NU și iarăși NU!!!

Asta este viața pe care ne-au construit-o „Ei”. Ei - adică politicienii din diversele partide pe care i-am lăsat să acapareze puterea din întreg

statul român. Ei - adică aceiași oameni, astăzi la FSN, mâine la PSD, sau PD, sau PRM, sau - iată!

chiar și PNL-ul a devenit un loc plin de foști comuniști din PDL, fost PD, fost FSN, fost... PCR, evident. Ne-am amăgit că doctrinele politice înseamnă și pentru Ei același lucru ca și pentru noi, am votat 26 de ani cu speranța schimbării în bine, când de fapt am fost doar o masă de manevră și singurul lucru pe care îl hotărâm prin votul nostru era cine urma să fure în următorii 4 ani de mandat - stânga sau dreapta. Iar în 26 de ani așa s-au ramificat legăturile mafiote dintre ei, încât nici nu prea mai conta cine e la putere și cine nu, conta doar cine cu cine se cunoaște.

Cred sincer că A VENIT TIMPUL SĂ SPUNEM GATA! Sloganul Să ne luăm Țara înapoi! poate să însemne și altceva decât faptul de a fi tu cel care jefuiește resursele țării! Poate să însemne că NOI, OAMENII SIMPLI, NORMALI, DECENȚI ai României NE LUĂM DESTINELE ÎNAPOI DIN MÂINILE CELOR CARE NE-AU JEFUIT ȘI ȘI-AU BĂTUT JOC DE NOI timp de 26 de ani!

Iată de ce candidez acum la consiliul local al Brașovului. Sigur, nu este o poziție din care, chiar și dacă ajung să fiu ales, voi putea determina schimbarea radicală a întregii

țări, să fim serioși, nu mă îmbăt cu apă rece. Dar este un început! Și dacă în alte locuri și alții fac acest pas de început, peste 4 ani ne putem uni forțele și putem deveni motorul schimbării pe care ne-o dorim cu toții! Altfel, peste 4 ani ne vom plânge de aceleași neajunsuri și vom aștepta în continuare să vină Omul providențial să ne scoată din mizerie.

Dacă și voi simțiți ca mine, dacă și voi v-ați săturat să fiți mințiți, folosiți, înjosiți și uitați de către toți politicienii care v-au cerut votul, veniți alături de mine și haideți să le arătăm că GATA! S-A TERMINAT!

Haideți să votăm în așa fel încât și noi, strada, oamenii simpli, să avem o voce sau mai multe în administrația locală - și în cea națională la toamnă! Haideți să votăm independenții anul acesta - atât pentru fotoliul de primar, cât și pentru cei din consiliul local!

Șerban ȘOVĂIALĂ - candidat independent la Consiliul local al municipiului Brașov

Cod Unic AEP 24160906

Iata de ce candidez acum la consiliul local al Brașovului. Sigur, nu este o pozitie din care, chiar si daca ajung sa fiu ales, voi putea determina schimbarea radicala a intregii tari, sa fim seriosi, nu ma imbat cu apa rece. Dar este un inceput! Si daca in alte locuri si altii fac acest pas de inceput, peste 4 ani ne putem uni fortele si putem deveni motorul schimbarii pe care ne-o dorim cu totii! Altfel, peste 4 ani ne vom plange de aceleasi neajunsuri si vom astepta in continuare sa vina Omul providential sa ne scoata din mizerie.

CORUPTIA ÎȚI UCIDE VIITORUL

CAMPANIE INIȚIATĂ DE
GAZETA
BRAȘOVULUI

NU VOTA CORUPTI!

Sănătate și politică (II)

Cât despre boala asta gravă, cine are ghinionul să o facă, ori moare, ori rămâne tâmpit! Eu am avut-o! – îmi spunea, ori de câte ori avea ocazia, autoironizându-se, un prieten mai vechi al meu din vremea studenției. Era o butadă pe care Marius Neagoe, căci așa îl chema, o ținea în rezervă și pentru situația, puțin probabilă de altfel (căci era un student eminent), în care ar fi vrut să-l înduplece pe vreunul dintre profesorii noștri să-i mai dea o șansă în caz că ar fi riscat să-l pice la examen.

Oare de ce, tocmai când analizăm drumul meu prin politica mică, de nivel municipal, mi-a răsărit din adâncurile uitării mele selective, printr-un reflex instantaneu de memorie, această abordare glumeață asupra evoluției bolilor cu finalitate duală greu de acceptat chiar și în cazul în care ai putea să-ți alegi propria variantă? Oare de ce am asociat în subconștient noțiunii de politică, acest determinism de tip „loose-loose”? m-am întrebat eu mirat. „Pentru că așa și e! Și, în plus, fii bucuros că ai beneficiat de varianta cu rămasul în viață, chiar dacă cu pierderi colaterale.” – a ricinat eul meu interior.

În fața unui astfel de dubiu, nu mi-a mai rămas decât să-mi formulez singur o serie de întrebări, fără de care niciun demers analitic nu ar fi fost posibil. Mi-a fost ușor, după 14 ani de „evoluție în sistem”. Iată-le pe cele mai importante! Este oare politica o boală? Iar dacă da, ce fel de caracteristici are: E curabilă sau mortală? E contagioasă sau netransmisibilă? E cronică sau acută?

Trebuie să mă credeți pe cuvânt că nu pot răspunde la aceste întrebări decât recurgând la un excurs logic care va avea la bază o analiză sinceră a momentelor de început ale „carierii” mele politice. Aceasta a debutat o dată cu înrolarea mea ca membru de partid. Am folosit în mod deliberat termenul de înrolare,

pentru că am făcut-o ca un naiv care intră în armată de bună-voie, ca voluntar, gata să participe la război cu gândul că scopul acestuia poate fi atins mai repede dacă lui, voluntarului, îi vor fi puse în valoare calitățile. Am plătit scump această naivitate încă din primele momente după ce, cu sprijinul explicit al partidului din care făceam parte, am fost investit cu responsabilitatea de director al Spitalului județean. La scurt timp de la acel moment, cei care îmi țineau sub observație „evoluția” au observat apariția rapidă a unor semne și simptome care sugerau că m-am îmbolnăvit subit. Și încă extrem de grav. Căci ce altceva să însemne accesele mele febrile de impunere a corectitudinii, de

Cei care îmi țineau sub observație „evoluția” au observat apariția rapidă a unor semne și simptome care sugerau că m-am îmbolnăvit subit. Și încă extrem de grav. Căci ce altceva să însemne accesele mele febrile de impunere a corectitudinii, de intrare în legalitate, de respectare a protocoalelor și regulamentelor de către toți angajații spitalului?

intrare în legalitate, de respectare a protocoalelor și regulamentelor de către toți angajații spitalului? Sau ce altceva însemna modul patologic prin care mă apucasem să blochez aproape toate căile prin care spitalul își pierdea, hemoragic, resursele? Nu erau semne certe ale îmbolnăvirii mele faptul că interesul public avea imunitate în fața intereselor de tot felul ale unora și altora?

În aceste condiții, pentru „stăpânii inelelor” era clar că trebuia să fiu tratat. Credeți oare că de dragul meu au decis asta? Nicidecum! Eu cred că doar de teamă că boala mea ar putea fi contagioasă. Adică să se ia și la alții având o poziție sau responsabilitate similară! La început au fost blânzi. Au început cu tratamentul injectabil: mai o „frecție” bine aplicată, inițial între (patru) ochi și mai apoi în fața unui public mai restrâns (din acela, colegial, de

partid), mai un articol bine ticluit, publicat în mod „democratic” de toate ziarele locale, dar avându-l ca vârf de lance pe „al nostru”. Cum această terapie nu și-a atins rapid scopul, s-a trecut la nivelul următor: fabricarea de „informări” privind folosirea banului public, având ca urmare controale prelungite ale „organelor”, plâsmuirea de plângeri penale aduse rapid la cunoștința publicului „pe surse”. Ce conta că nu erau adevărate, conta că îi induceau subiectului (adică mie) stress-ul, cu tot cu manifestările lui adiacente, dintre care hipertensiunea, spasmele vasculare cardiace, ulcerul de stomac sau insomnia cronică erau doar cele „la vedere”. Gândiți-vă cât de mult îl poate afecta un astfel de

„tratament” pe un individ oarecare, neantrenat în materie...

Ne poate îmbolnăvi politica? Ne poate! Poate face politica din om (cinstit), neom? Poate! M-am întrebat deseori după ce am fost „extras” (cu surle și trâmbițe) din mediul nociv al funcției de director de spital, dacă nu aveam o altă cale de urmat. Puteam eu oare să evit expunerea la mediul patologic al influenței de partid care generează cu adevărat îmbolnăvirea celui care se opune (chiar involuntar, la început) înlocuirii principiilor și valorilor în spiritul cărora a fost educat, cu principii și valori de grup, partinice? Puteam! Și încă în două moduri, pe care nu le-am adoptat, însă.

Pe unul nu l-am acceptat, din ferire pentru mine: acela de a executa „ce trebuia”, pentru „cine trebuia” și, mai ales, „când trebuia”. Dacă o făceam, eram liniștit atunci, în acea

perioadă. Dar nu mai aveam liniște acum. Nu mai eram om acum. Și zău dacă ar fi meritat! Chiar deloc. Pentru că, intrat pe contrasensul legalității și corectitudinii, aș fi fost abandonat la o margine de drum ca un stârv de câine strivit de un șofer de TIR grăbit.

Pe celălalt nu am avut mult timp puterea s-o fac, de data asta, din nefericire pentru mine: acela de a „elibera ringul”. Nu am făcut-o din naivitate. Am avut credința că „defectele de fabricație” ale societății se pot schimba doar din interiorul structurilor politice de decizie. Care se vor reforma cu timpul. M-am înșelat amarnic în tot acest timp (sunt peste 12 ani de atunci), cât nu am aplicat zicala: „Boală lungă, moarte sigură!”

Se împlinesc puține zile de când am fost ajutat de colegii mei de partid (cred că din greșală, ca să nu zic din prostie!) să înțeleg că bățalia

politică nu s-a purtat și nici nu se va purta prea curând în partide la modul japonez, acela al samurailor care nu are decât o onoare de apărut (nu mai multe!). Acela a fost momentul care mi-a permis să mă eliberez de obligația de a mă face că nu văd boala acolo unde este. Și dintr-o dată, ca prin minune, constat că, după o astfel de boală grea, nici nu am murit, nici nu am rămas tâmpit! Chiar dacă mi-au rămas cicatrici în urma transferului bidirecțional de imagine, sunt perfect sănătos și dornic de viață. De viață adevărată, curată!

Mai rămâne neelucidată o ultimă întrebare: vor exista oare vreodată în România noastră condițiile pentru ca să coexiste armonios sănătatea și politica? E o întrebare la care încă nu sunt dispus să răspund. Încă nu.

Dr. Dan Grigorescu
medic

Un oraș corupt nu poate atrage investitori!

Scandalul substanței dezinfectante diluate de zece ori (scandalul Hexipharma, cum este cunoscut public) arată, dincolo de corupția adânc înrădăcinată în sistemul de sănătate, o mare doză de iresponsabilitate la nivelul factorilor de decizie din România. O iresponsabilitate cri-

minală care face neîncetat victime.

Autoritățile, deși fuseseră sesizate și exista chiar un dosar deschis de către Parchetul din București, au ignorat fenomenul. Costurile reale ale acestei nenorociri încă nu pot fi evaluate. Este limpede că numărul de infecții nosocomiale a crescut din cauza lipsei de eficiență a substanței

folosite. Nici nu vreau să mă gândesc câți oameni au suferit sau poate chiar și-au pierdut viața!...

Scandalul Hexipharma este, din păcate, o ilustrare și a unui mod de a privi fenomenul corupției. De câte ori nu am auzit propoziții de genul „a furat, dar a făcut și pentru noi”, atunci când se vorbește despre primari. Această îngăduință față de hoție s-a cam împământenit la noi. Mulți oameni acceptă ideea că un politician să își permită să atenteze la banul public în favoarea sa. Mulți spun că dacă umbli cu borcanul cu miere este firesc să te lingi pe degete...

Nu este deloc așa! Nimeni, indiferent de poziția sa socială, nu este îndreptățit să fure. Niciun demnitar,

ales sau numit, nu are dreptul decât să-și facă datoria pentru care primește salariu. Într-o țară normală, nu există baroni locali. Nu se fac averi lucrând la stat, nu se construiește nimic pe minciună sau furt. Un drum din care s-a furat la rețeta de asfalt va fi un drum prost, care se va strica repede, care poate pune în pericol siguranța traficului. Așa este corect să ne uităm la aceste lucruri.

Campania electorală pentru alegerile locale bate la ușă. Deja sunt candidați care fac propuneri, care se prezintă și își prezintă proiecte. Foarte bine. Dar ce facem cu acei candidați care au dosare la DNA, care au probleme cu legea, care sunt în situația de a face închisoare pentru că și-au bătut joc de noi toți?

O minimă decență ar trebui să îi facă să stea acasă, nu să candideze. Ar trebui să se gândească la faptul că prezența lor în competiția electorală murdărește imaginea orașului. Cei mai mulți oameni sunt cinstiți, muncitori, corecți. De ce să fie reprezentați de oameni corupți, al căror viitor se măsoară în ani de închisoare?

Pe de altă parte, care firmă, care investitor, care bancă sau care ambasador stă de vorbă cu administrația coruptă a unui oraș? Răspunsul e simplu: nimeni nu stă de vorbă cu o astfel de administrație. Un oraș corupt nu poate atrage investitori. Da, mă refer și la orașul meu drag, Brașov!

Prof. Dr. MSc.
Alexandru Vlad CIUREA

Sandalul Hexipharma este, din păcate, o ilustrare și a unui mod de a privi fenomenul corupției. De câte ori nu am auzit propoziții de genul „a furat, dar a făcut și pentru noi”, atunci când se vorbește despre primari. Această îngăduință față de hoție s-a cam împământenit la noi. Mulți oameni acceptă ideea că un politician să își permită să atenteze la banul public în favoarea sa.

6 | FAPT DIVERS

S-o punem pe tapet

Karla TITILEANU
decorator

Îmi aduc aminte de începuturile anilor 90, când prin casele românilor și-a găsit loc tapetul. Adus cu greu de prin Cehoslovacia sau Germania, modelele erau relativ puține și destul de universale. Fie abundau în floricele minuscule, ce formau adevărate danțele pe pereți, fie cu modele de inspirație renașcentistă, ce se repetau pe toții pereții sufrageriilor sau cele fabricate din pluș (nu catifea) țepos de un roșu sângerieu cu diverse intarsii scilpicioase, aceste podoabe ale casei, erau doar un element de așazis lux, dat apartamentelor. Îmbogățite cu diverse stucaturi ce tronau pe tavane, țurțuri maiestruoși din gips, realizate evident de zugrăvi pricepuți, tapeturile de care vorbesc nu făceau altceva decât să aglomereze, să micșoreze spațiile și așa înghesuite ale apartamentelor de bloc, nicidecum să transforme locuințele în niște spații elegante, așa cum

visau probabil proprietarii.

Bine că am scăpat de ele! Bine că avem acum acces la sute de cataloage cu mii de modele de tapet, de la cele mai luxoase, la cele mai simple. De la tapete create de designeri, arhitecți, artiști plastici, creatori de modă până la cele ce nu poartă semnătura vreunui creator de frumos, avem noroc să găsim absolut orice ne-am putea închipui și chiar mai mult. Marii producători de tapet se întrec an de an, sezon de sezon în lansarea de noi modele, culori, texturi și tehnologii, deși te-ai putea gândi că nu prea se mai poate inventa ceva în domeniu.

Ei bine, se lucrează intens nu doar la capitolul estetic, cât și la cel tehnic, astfel că acum avem posibilitatea să tapetăm cu materiale care sunt izolante atât fonic, cât și termic, sunt ignifuge, se pot zugrăvi în orice fel, se pot aplica inclusiv în spațiile cu umiditate și temperatură crescută sau în zonele medicale în care se știe bine că primează curățenia. Astfel că acum vorbim de tapet

lavabil, de tapet tehnic ce permite spălarea cu soluții chimice, de tapet de exterior chiar. Propuneri sunt nenumărate, dar înainte

de a face o alegere, consultați un specialist, care să vă ajute în luarea celei mai corecte decizii.

Chef Mugurel Stroie

Borș de reveneală

Ingrediente:

- 1/2 l de zeamă de varză
- un sfert dintr-o varză alba mica
- 1 cartof ras
- 1 ceapă
- 1 morcov mare
- 1 bucată pătrunjel rădăcină
- jumătate de ardei gras
- 2-3 buchețele de conopidă
- câte un pumn de mazăre și fasole verde congelată
- 1 legătură de pătrunjel verde tocat
- sare, piper, după gust

Preparare:

Se vor căli timp de câteva minute ceapa cu morcovul tăiate mărunt, apoi vom adăuga legumele congelate, mazărea și fasolea verde, iar peste alte câteva minute adăugăm restul de legume și le vom acoperi cu apa lăsându-le la foc mic să fiarbă timp de 30 de minute, adăugând între timp sarea și piperul după gust dar și zeama de varză murată. După ce ciorba a fiert și s-a luat de pe foc adăugăm pătrunjelul verde tocat.

Poftă bună și reveneală plăcută după atâta carne de miel, cozonaci, ouă și drob!

www.cramagirboiu.ro

Buffalo Bill a fost la Brașov!

► Indienii îmbrăcați tradițional le-au șocat pe doamnele care se plimbau în jurul Bisericii Negre

Cocoanele simandicoase, cu rochii lungi și pălării cu pene, se plimbă pe Corso. Cumpără flori din fața Casei Sfatului. Discută între ele despre ultimul recital de pian și de ceaiurile dansate. Umbreluțele de mătase le feresc de soare. Doi indieni, despuiați, vopsiți pe față și cu pene în cap, dau colțul de la Biserica Neagră. Copiii se țin după ei, urlând și țipând ca pieile roșii. Doamnele se feresc scandalizate. Strîmbă din nas la vederea lor. Cel mai mult le pare rău pentru că n-o să aibă de ales. O să trebuiască să-și ducă odraslele la circul vânătorului de bizoni.

La începutul secolului, celebrul vânător de bizoni Buffalo Bill a poposit la Brașov cu trupa lui de circ. Era într-un turneu european, iar brașovenii auziseră de mult despre aventurile lui.

Cort uriaș montat în Bartolomeu

„Cortul lui uriaș, în care încăpeau o mie de spectatori, a fost compus americânește, în câteva ceasuri, și descompus imediat după ultimul număr din program. Buffalo Bill avea barbișonul alb. Era bătrîn, dar călărea încă frumos și nimerea din goana calului porumbelii lăsați să zboare deasupra arenei”. Așa l-a văzut cărturarul Sextil Pușcariu, și l-a descris în monografia „Brașovul de altădată”. Cortul fusese montat în Bartolomeu, în 1913.

Presa vremii a scris despre spectacolele sale. Ziariștii au surprins indignarea doamnelor și încântarea copiilor la vederea indienilor pe străzile Brașovului. Brașovenii erau înnebuniți după spectacolele de circ. La cîțiva ani după ce s-a întors în America, Buffalo Bill s-a stins din viață.

Căutător de aur

Buffalo Bill a avut o viață foarte aventuroasă. Numele lui real era William F. Cody. A lucrat pe rînd la căile ferate, într-o mină de aur iar apoi s-a înrolat în armată. Era un foarte priceput vânător de bizoni. Din acest motiv și-a căpătat porecla. Cu tupa lui de circ, „Buffalo Bill s Wild West”, a călătorit prin multe țări, arătînd lumii imagini despre adevărata viață a Vestului american.

Cody s-a născut în 1846, Scott County, Iowa. A copilărit în prerie. Cînd tatăl său a murit în 1857, împreună cu mama s-a mutat în Kansas. Cody s-a angajat la o companie de căi ferate, unde a lucrat ca muncitor la vagoane, iar apoi ca și curier. În 1859 și-a încercat norocul la o mină de aur din Pikes Peak. N-a făcut o avere din munca acesta. Nu-l atrăgea munca grea din mină. În anul următor s-a angajat la „Pony Express”. Firma căuta „călăreți slăbănogi, dormici să-și riște viața în fiecare zi”. Pe atunci Cody avea doar 14 ani.

Lupte contra indienilor

În timpul războiului civil, Cody a luptat în campaniile duse împotriva indienilor Kiowa și Comanche. În 1863, cu Seventh Kansas Cavalry, a dus bătălii importante în Missouri și Tennessee. După război s-a căsătorit cu Louisa Frederici, în St. Louis. A continuat să lucreze pentru armată, ca cercetaș și curier.

Din 1867, Cody a început să fie numit, cu admirație, Buffalo Bill. Nimeni nu-l întrecea la vînătoarea de bizoni. Era omul de bază care hrănea muncitorii ce construiau Calea Ferată Kansas Pacific. În 17 luni a împușcat peste 4.000 de bizoni. Porecla și-a cîștigat-o în urma unei întreceri. A fost la vînătoare cu cel mai bun trăgător al vremii, William Comstock. Întrecerea a durat opt ore. La sfîrșit toți l-au desemnat pe Cody „Buffalo Bill”.

Medalie primită și confiscată

La începutul anului 1868, Cody s-a reîntors în armată. Era șeful cercetașilor în Cavaleria a Cincea. A luat parte la 16 lupte contra indienilor. Pentru curajul său în toți acești ani, a primit Medalia de Onoare. A fost decorat în 1872. Spre sfîrșitul vieții, în 1916, i s-a retras distincția, pe motiv că, în momentul în care a primit-o, nu era înrolat ca orice membru al armatei. I-a fost returnată doar post mortem, în 1989.

Buffalo Bill devenise o legendă în viață. Era considerat ultimul erou al Vestului. Scriitorul Ned Buntline a scris povestiri despre el. A combinat viața reală a lui Cody cu aventuri imaginare, spre încîntarea cititorilor americani. În 1872 Buntline l-a convins pe Cody să joace pe scenă rolul fictivului Buffalo Bill, în piesa „Cercetașii Preriei”. Nu era actor. Așa că s-a purtat natural povestind aveturile sale. A avut succes. Cu timpul a

început să-și scrie singur scenariile spectacolelor. Între stagiuni escorta europeni bogăți în Vestul Sălbatic, în expediții de vînătoare.

Scalparea indianului Mină Galbenă

În 1876 a fost rechemat în armată. Noi legende s-au creat pe seama bătăliilor duse. A luptat contra lui Mină Galbenă, șeful indienilor Cheyenne. Buffalo Bill l-a împușcat pe indian, apoi l-a înjunghiat în inimă și l-a scalpat în câteva secunde. Din această aventură a făcut un nou scenariu pentru spectacolele sale.

În 1883 a pus pe picioare trupa „Buffalo Bill's Wild West”. În spectacole regiza vînători de bizoni, cu animale capturate tot de el. Pentru luptele cu pieile roșii a angajat indieni adevărați. Spectacolele sale erau o combinație de numere de circ și lecții de istorie. Au avut un mare succes, mai ales în Europa.

Avere pierdută

În 1890 a fost rechemat în armată, să ajute la împacarea unor triburi. A mers cu cîțiva indieni din trupa sa, care au fost pacificatori. În timpul unui masacru a fost rănit la genunchi.

A făcut o avere din spectacolele sale. Însă și-a pierdut banii din cauza unor investiții proaste. La sfîrșit, circul său a încăput pe mîna creditorilor. Buffalo Bill a murit în 10 ianuarie 1917. A fost înmormîntat cu onoruri, la Lookout Mountain, fiind condus pe ultimul drum de mii de admiratori.

Muzeul lui Buffalo

Americanii i-au dedicat un muzeu lui Buffalo Bill. Sunt expuse obiectele sale personale: puști, cuțite, pălăriile de cowboys, bizoni împăiați și trăsuri. Muzeul se află în Wyoming, în apropiere de Yellowstone National Park. Acum 75 de ani s-a înființat Asociația

Memorială Buffalo Bill, care se îngrijește de acest muzeu.

Bîlciurile de pe Cîmpul lui Marte

În secolul al XIX-lea, unde acum se află Parcul Titulescu și Poșta Centrală, se numea Cîmpul lui Marte. Aici se țineau tîrguri și bîlciuri, pe lîngă instrucțiile militare. Toți copiii mergeau la panorame și la menajeriile cu animale sălbatice. În interiorul întunecat al cortului

se aflau, pe fiecare parte, niște discuri mari de sticlă măritoare prin care priveai la niște chipuri colorate reprezentînd scene spectaculoase: lupte, execuții, erupții ale unor vulcani, naufragii și alte minunății.

Circuri de altădată

În circurile care veneau la Brașov la începutul secolului trecut, cel mai vizitat era panopticul cu figuri de ceară în mărime naturală. Unele erau prevăzute cu un mecanism care le făcea să se miște: Cleopatra mușcată de viperă, țarul Alexandru al Rusiei rănit de bombă, diferiți asasini celebri. Atît Cleopatra și Alexandru își deschideau din cînd în cînd ochii. Din pieptul lor ieșea atunci un oftat prelung și lugubru. Unul din aceste panoptici a adus figurile a doi asasini din Sibiu. Marlin și Kleberg, doi tineri de familie bune, ziua mergeau la liceu, iar noaptea omorau cu sînge rece sibieni pe care îi jefuiau. O mare atracție pentru copiii o reprezenta „cabinetul secret”, care se afla într-o despărțitură a panopticului. Figurile de ceară arătau dezvoltarea fătului în pîntecele mamei și bolile venerice. Priză la public aveau și femeile cu barbă, atleții ce ridicau greutatea, oameni ce înghițeau foc și dresurile de purici.

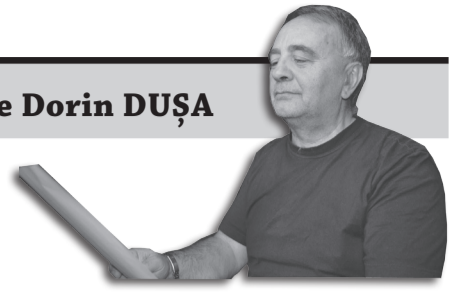
COMPONENTE SERVICE MAȘINI DE SPĂLAT FRIGIDERE AER CONDIȚIONAT

CRISCAT

comercializare, montaj și service, consultanță pentru instalații și echipamente de climatizare, ventilație și frig industrial: instalații de climatizare/incalzire comercial, rezidențial și industrial, instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau special: spitale, grădinițe etc.

Detalii și programări
0722.85.88.33
0742.41.26.54
0368.73.04.61
Brașov Str. Jepilor Nr. 6A,
Aleea Pietonală Răcădau

PREȚ REVIZIE AC - 85 LEI
Preț pompă apă mașină de spălat - 25 lei
PREȚ TERMOSTAT FRIGIDER K59 - 20 LEI

PATINAJ

Patinatorii vitează de la Corona au început pregătirea viitorului sezon

Una din performanțele de excepție ale anului trecut, în sportul brașovean și românesc, a fost adusă de patinatorii vitează ai secției de profil de la Corona Brașov. Este, fără îndoială, vorba despre locul trei, obținut de *Mihaela Hogaș*, la Jocurile Olimpice de Tineret, de la Lillehammer. De curând, sportivii pregătiți de Bogdan Stănescu, care alcătuiesc echipa de patinaj vitează Corona Brașov, au început pregătirea, pentru viitorul sezon competițional, 2016-2017. Pentru a afla amănunte, l-am abordat pe antrenorul brașovean. „Pentru moment, am lăsat patinele, pentru a începe pregătirea fizică, de bază. Trebuie să asimilăm un volum foarte mare de muncă în această perioadă, ne antrenăm foarte mult pe bicicletă, în sala de forță și combinăm alergarea cu exerciții specifice de

patinaj. Este o perioadă dificilă pentru sportivi, deoarece volumul de antrenament este mare, multe ore de antrenament, care nu sunt

chiar plăcute. Din luna mai, începem pregătirea și pe patine cu role, deoarece, în luna iunie vom avea la Brașov primul concurs pe role, respectiv, Cupa Corona Brașov. Obiectivul principal pentru viitorul sezon este o clasare între primii 10 la Campionatul Mondial de juniori, ce se va desfășura în Salt Lake, USA, în februarie 2017”, ne-a declarat antrenorul echipei și, totodată, al lotului României, Bogdan Stănescu.

Cu siguranță însă că pregătirea intensă va fi abordată cu hotărâre

de Mihaela Hogaș, sportiva care nu a absentat niciodată nemotivat de la antrenamente. Aceasta, pentru că Mihaela dorește să participe și să facă o figură frumoasă la Jocurile Olimpice de Iarnă din Coreea, de peste doi ani. Așadar, pregătirea grea are bătaie lungă: „Sunt foarte fericită pentru medalia pe care am câștigat-o la Lillehammer, dar nici nu aveam cum să fiu altfel în condițiile în care atunci când am plecat spre Jocurile Olimpice am plecat plină de speranță și vise, și acum să văd că

ele au devenit realitate, mă bucură enorm. Am trăit niște sentimente extraordinare. Această medalie îmi dă încredere în mine și acum cu siguranță mă voi pregăti și mai mult pentru că îmi doresc foarte tare să mă calific la Olimpiada din Coreea. Mă ambiționez și mai tare pentru că am și mai multă încredere în mine”, a mai spus Mihaela Hogaș, sportivă care a declarat că se simte cel mai bine în probele scurte, acestea fiind preferatele ei.

„Tot ce vreau, însă, este să îi felicit pe sportivii secției de patinaj vitează și să subliniez un lucru important. Cam asta se întâmplă atunci când ambiția, tenacitatea și munca unui sportiv se întâlnesc cu dedicația și pasiunea unui antrenor. Nu au cum să nu apară rezultate. Mihaela este o sportivă cu un potențial foarte mare, de care cu siguranță se va mai auzi. Din punct de vedere ierarhic, o medalie la o Olimpiadă reprezintă cea mai importantă realizare în viața unui sportiv, iar în aceste condiții, Mihaela este pe primul loc la realizări sportive, din tot clubul Corona. Am încredere în ea, pentru că știu că poate obține calificarea la Jocurile Olimpice din Coreea, unde să aibă o evoluție foarte bună”, a spus președintele secției de sporturi individuale de la Corona, Cătălin Leonte.

„Sunt foarte fericită pentru medalia pe care am câștigat-o la Lillehammer, dar nici nu aveam cum să fiu altfel în condițiile în care atunci când am plecat spre Jocurile Olimpice am plecat plină de speranță și vise, și acum să văd că ele au devenit realitate, mă bucură enorm. Am trăit niște sentimente extraordinare.

HANDBAL

Junioarele au șanse la titlul Campionatului Național

În Sala Sporturilor din Brașov s-au desfășurat întrecerile uneia din grupele semifinale ale Campionatului Național de handbal, rezervat junioarelor III. Echipa brașoveană Corona (foto), antrenată de Alin Bondar și Eugen Ciulei, a câștigat toate cele trei partide și s-a calificat la al doilea turneu semifinal. Clasamentul turneului: 1. Corona 9 puncte, 2. CSS Tulcea 6, 3. HCM Baia Mare 3, 4. CSS Petroșani 0. Este o generație

foarte bună de jucătoare. Avem cel puțin două jucătoare înalte și tehnice, cu aruncare puternică, peste condiția vârstei lor. Ne dorim să ne calificăm la turneul final și acolo să avem o comportare frumoasă”, a apreciat antrenorul Alin Bondar.

Speranțe foarte mari sunt legate și de echipa de junioare II a clubului Corona. Aceasta, deoarece aici activează câteva jucătoare care au primit chiar botezul Ligii Naționale, fiind introduse în focul

luptei pe semicerc, la meciurile echipei prim-divizionare Corona. Echipa de junioare II, pregătită de Mariana Târcă, va susține turneele semifinale, urmând ca, în condițiile calificării așteptate la turneul final, să emită pretenții chiar pentru adjudecarea titlului național.

Brașovul va organiza două competiții oficiale de handbal, până la finalul sezonului

Sala Sporturilor din Brașov va găzdui luna viitoare două competiții: turneul final al campionatului de junioare I și turneul de promovare/rămânere în Superliga Națională, la masculin. A doua competiție va fi foarte atractivă, astfel încât spectatorii vor putea urmări meciuri tari, la băieți, printre care și cele care vor angrena echipe din Liga Națională. Va fi poate și un spectacol handbalistic nostalgic, având în vedere faptul că Brașovul nu mai are de ceva timp echipă în eșalonul de elită al handbalului masculin românesc! Turneul de promovare în

Liga Națională masculină a fost atribuit de federația română de specialitate, conform regulamentului, unui teren neutru, în speță Brașovului. Se vor înfrunta echipele clasate pe locurile 11-12, în Liga Națională și echipele de pe locurile 2-3, în fiecare din cele două serii ale Diviziei A. Cele șase echipe vor fi împărțite în două grupe, unde se va juca „fiecare cu fiecare”, iar echipele clasate pe primul loc în fiecare grupă, vor promova în Liga Națională, sezonul 2016-2017. Turneul de la Brașov se va desfășura în perioada 26-29 mai.

Speranțe foarte mari sunt legate și de echipa de junioare II a clubului Corona. Aceasta, deoarece aici activează câteva jucătoare care au primit chiar botezul Ligii Naționale, fiind introduse în focul luptei pe semicerc, la meciurile echipei prim-divizionare Corona. Echipa de junioare II, pregătită de Mariana Târcă, va susține turneele semifinale, urmând ca, în condițiile calificării așteptate la turneul final, să emită pretenții chiar pentru adjudecarea titlului național.

Așteptări de primavară = paradox pierdut

Brașovul, inima României. Brașov, cel mai mare și mai frumos oraș turistic din România, fac afirmația fără pic de teamă și fără să-mi fac probleme de faptul că cineva în țara asta m-ar putea contrazice. Este cel mai mare și cel mai frumos oraș turistic din România, de asemenea Poiana Brașov, cea mai mare și cea mai frumoasă stațiune montană de la noi din țară. Obiective turistice cu încărcătură istorică dar și cosmopolite cu duimul: Biserica Neagră, Casa Sfatului, Biserica Bartolomeu, Poarta Ecaterina, Turnul Negru, Turnul Alb, Bastionul Fierarilor, Bastionul Funarilor, Bastionul Postavarilor, Bastionul Cojocarilor, Bastionul Graft, Turnul Mălușarilor, Bastionul Țesătorilor unde s-ar putea ține spectacole medievale, Cetățuia, Biserica Sf. Nicolae, Biserica Groaveri, Biserica Sf. Martin, Biserica Catolică, Sinagoga Neologa, Sinagoga Ortodoxă cu o fațadă superbă, interiorul nepunându-se vizita întrucât necesită reparații, Casa Hrischer, Casa Reduta, Casa Mureșenilor, Prima Școală Românească și multe altele.

Avem trei patinoare de iarnă și unul permanent olimpic, avem arene de tenis de câmp, baloane pentru fotbal, avem arenă de tir pentru public și avem parcuri de aventură. Este bine reprezentată și gastronomia prin restaurante cu bucătărie internațională și restaurante cu specific românesc atât în oraș cât și în Poiana Brașov vestitele: Șura Dacilor, Coliba Haiducilor, Vânătorul și mai noul Salon Medieval, de asemenea gastronomia este reprezentată și printr-o serie de „autoserviri” pentru cei cu mai puțină dare de mână, unde se poate mânca la prețuri foarte mici mâncare foarte bună, într-un mediu foarte curat. Mai mult, strada Republicii și Piața Sfatului sunt pline de cafenele, bistro-uri primitive, pizzerii, cofetării, magazine chic și prăvăliile de souvenir-uri. Mai este Muzeul de Istorie, Muzeul de Etnografie, Muzeul de Artă, iar la capitolul cazare cred că Brașovul este destul de greu să-l umpli, întrucât pe lângă hotelurile mamut cunoscute unele de peste 70 de ani – dar renovate foarte cochet, mai avem puzderie de pensiuni, hoteluri mici, hostel-uri și multe

apartamente înscrise în circuitul turistic. Pentru iubitorii de aventură și natură avem trasee montane ce leagă Brașovul de Piatra Mare, Postăvarul, Bucșoiul, Velicanul cu multe refugii și cabane unde se poate rămâne peste noapte și cu puncte de panoramă de unde se pot „lua” peisaje superbe. Ei bine, și acum să vorbim despre partadox: paradoxul este că în ciuda acestei oferte turistice fantastice, Brașovul este mort. Brașovul este asemenea unui bolnav în fază terminală, în perfuzii și șocuri cu adrenalină injectate în inimă. Toate aceste obiective turistice sunt goale, triste, restaurantele cu excepția a 2-3 sunt pustii, doar str. Republicii se animă când dă căldura și asta nu pentru că Primăria ar avea vreo strategie de turism, nu, se animă pentru că oricine merge în oraș se împiedică de terase. Muzeele sunt goale, obiectivele istorice,

respectiv turnurile și bastioanele în ciuda orarului afișat sunt mereu închise și ferecate în lanțuri, de parcă ar fi rezultatul ecoului pașilor de pe holurile îmbăcșite ale Primăriei Brașov bătuită de fantomele unor scelerați ca în filmele lui Stephen King. Servicii de taximetrie execrabile, întrucât scelerații le-au permis ani de zile unor analfabeți să facă legea în taximetrie și să fie jupânii autorizațiilor de taxi, în treacăt fie vorba există doi patroni de taximetrie care țin pe dreapta sute de autorizații adică sute de locuri de muncă – pe piața neagră o autorizație de taxi adică o „bulina” este între 3.000 și 5.000 de euro. Ei bine acest lucru a dus la rezultatul ca cel mai frumos oraș turistic are cel mai penibil serviciu de taximetrie. De asemenea - cu excepția a 2-3 cazuri - nu se poate face nici un eveniment în Brașov - culinar sau de altă natură - întrucât

toate evenimentele depind de un scelerat imbecil semi-analfabet care pe lângă faptul că nu înțelege nimic și face doar ce are voie mai este și arogant și cu o atitudine de heruvim atotputernic, el nefiind decât un produs al fetidului noroc politic, un bălbăit repetent, care are un singur răspuns: nu e voie cu foc deschis, nu e voie cu foc deschis, ca un angrenaj stricat, putred care asemeni „echipei” nu este în stare să gândească autonom și independent și fără măcar să aibă sentimentul sau să conștientizeze faptul că este una din roțile zimțate din mașina care mai are puțin și va distruge acest oraș dacă brașovenii nu se trezesc și nu decid să scoată – chiar și pe viu – măselele putrede care de 12 ani le mestecă, le rod și le macerează urbea.

Pa Cheanga

Cel mai frumos oraș turistic are cel mai penibil serviciu de taximetrie. De asemenea - cu excepția a 2-3 cazuri - nu se poate face nici un eveniment în Brașov - culinar sau de altă natură - întrucât toate evenimentele depind de un scelerat imbecil semi-analfabet care pe lângă faptul că nu înțelege nimic și face doar ce are voie mai este și arogant și cu o atitudine de heruvim atotputernic, el nefiind decât un produs al fetidului noroc politic, un bălbăit repetent

Din 2016 CERBUL DE AUR va exista din nou!

Am început cu o idee: aceea de a reinvia Festivalul Internațional CERBUL DE AUR. Inițial nu am crezut că

va fi greu și nici complicat. În fond, este un eveniment frumos, care aduce doar lucruri bune: artiști din toate colțurile lumii, spectacol de vis, turiști care sunt atrași de acest eveniment. Imi amintesc CERBUL DE AUR pe vremea când eram copil. Era o sărbătoare incredibilă, aceea de a avea artiști străini la noi acasă. Era o adevărată minune.

Acum ne-am obișnuit cu evenimente de acest gen, cu festivaluri internaționale care au loc în România la Cluj, la Sibiu, la București, la Timișoara. Sunt proiecte născute din simple idei, proiecte care nu au trecut,

care nu au istorie, dar care prin luptă, seriozitate și perseverență au crescut, și-au creat un nume și au ridicat orașele în care sunt organizate.

Doar la Brașov nu avem nimic. Brașovul este un oraș mort din acest punct de vedere. Și este păcat, pentru că Brașovul este cel mai frumos oraș turistic dintre toate cele enumerate mai sus. Iar prin reînvierea unui festival de calibrul Cerbului de Aur, Brașovul ar putea conta pe harta evenimentelor culturale de anvergură din Europa și din întreaga lume.

Am început prin a trimite o adresă Televiziunii Române, prin care am cerut să fie de acord cu o colaborare, în așa fel încât să putem realiza festivalul, chiar dacă TVR nu deține fonduri și este în faliment. Televiziunea română nu a fost însă de acord. Probabil pe principiul „Dacă noi nu putem, să nu poată nimeni!”

Am revenit la acea adresă acum o lună, aducându-le la cunoștință celor de la TVR că putem atrage fonduri din mediul privat. Și deci colaborarea cu dânsii nu ar implica costuri pentru TVR. Încă mai aștept un răspuns.

Între timp am transmis petiții către președinție, primul ministru, parlament, guvern, ministerul culturii. Singurul răspuns l-am primit din partea cabinetului primului ministru, care s-a spălat însă pe mâini, răspunsul său fiind „petiția dumneavoastră a fost transmisă Ministerului Culturii”.

Eu cred cu tărie că atâta timp cât există voință, a noastră, a fiecăruia dintre noi, dacă există îndârjire, încăpățănare și luptă, putem

învinge corupția și nesimțirea din sistem.

CERBUL DE AUR va exista din nou, de data aceasta ca proprietate a Brașovului. Nu îmi pasă dacă unii spun că sunt nebun, că am intrat într-o bătălie din care nu am cum să ies câștigător.

Diferența însă dintre mine și actuala clasă politică este că ei nici măcar nu au avut curaj să încerce. Din punctul lor de vedere, Cerbul de Aur este R.Ă.U. (Ratat. Abandonat. Uitat.)

Eu însă merg până la capăt, indiferent ce se va întâmpla.

Pentru că sunt brașovean.

Adrian MACARIE

CERBUL DE AUR va exista din nou, de data aceasta ca proprietate a Brașovului. Nu îmi pasă dacă unii spun că sunt nebun, că am intrat într-o bătălie din care nu am cum să ies câștigător.

Vasile Pop, primarul care a început reforma comunei Drăguș

Scrisoarea care a marcat, în anul 1990, despărțirea inginerului agronom Vasile Pop de cooperativa agricolă din Drăguș îi solicita acestuia restituirea bicicletei pe care a folosit-o ca și președinte al cooperativei a fost definitivă pentru evoluția lucrurilor din Drăguș. Supărați că agronomul dorea în continuare lucrarea pământului în tarlale mari, ca formă eficientă de agricultură modernă, cooperatorii din Drăguș nu au înțeles decât mult prea târziu că Vasile Pop avusese dreptate. El le-a spus în 1990 într-o adunare generală, dar nimeni nu a avut urechi să audă: „Fiecare își va primi pământul înapoi, va primi titlul de proprietate, dar nu lichidăm cooperativa. Vom lucra pe adevărate principii cooperatiste, ca în Occident. Nu-i păcat să distrugem livada, căpșunăria, atelier-rele și magazia, sectorul zootehnic?” Aprinși de furia distrugerii, câțiva localnici, în frunte cu Spiridon Fogoroș, strigau din răspuț: „Să lichidăm tot, să nu mai rămână piatră pe piatră!” Și așa s-a făcut. Au trecut anii și în 2004, cuprinși de remușcări, drăgușenii au venit la Vasile Pop și i-au cerut imperativ să candideze la primărie.

– **Domnule Vasile Pop, care credeți că sunt cele mai condamnabile acțiuni ale clasei politice românești, în frunte cu cei care încă ne conduc astăzi?**

– Cea mai tristă este lichidarea CAP-urilor, în loc de transformarea lor în cooperative capitaliste de proprietari. Pe aceeași treaptă se situează întârzierea privatizării industriei, până în momentul în care combinatele și uzinele, înglobate în datorii, nu au mai valorat doi bani. Atunci au găsit pe cale să le vândă. Așa a ajuns economia românească post-revoluționară; un fel de baltă în care nu s-au scaldat bivoli, ci au pescuit „pescuitorii în ape tulburi”.

– **Ați fost primar al Drăgușului în perioada 2004-2008. Mulți se laudă acum cu realizări în Drăguș. Care este adevărul?**

– Am spus aceste lucruri și în cartea mea „Și eu am fost primar” scrisă în anul 2009. Am găsit un dezastru la primărie la preluarea funcției în anul 2004. Un roman întreg se poate scrie despre

modul în care a fost jefuit patrimoniul Drăgușului prin vânzarea brutăriei satului către o persoană privată, fără licitație și sub preț, despre lichidarea fostului CAP Drăguș, defrișarea și valorificarea ilegală a pădurii de pe o suprafață de 292 ha.

Țin minte că în momentul în care am preluat funcția de primar nu aveam mobilier, nu aveam telefon și nici pe cineva să mă ajute, să mă sprijine. Șapte din consilieri s-au unit cu fostul primar Sofonea pentru că erau beneficiarii privatizărilor ilegale. Printre ei și Cleonic Sucaciu, fratele primarului Gheorghe Sucaciu. Au urmărit un singur scop – demisia mea. După 4 ani de mandat, în perioada 2004-2008, să vă prezint ce am reușit să realizez, cu toate împotrivirile consilierilor demascați de mine și care s-au infurpat din bunul satului fără să dea socoteală: am oprit tăierile abuzive și am împădurit 40 de ha de teren cu pădure, am realizat trotuare pe toate străzile Drăgușului, am înnoit, aducându-le la standarde moderne: căminul cultural, școala generală, primăria, sala de sport, grădinița, dispensarul uman, sediul poliției, terenul de sport, am introdus acțiunea de strângere săptămânală a gunoaielor, am construit piața agroalimentară a Drăgușului, am refăcut Muzeul etnografic al Drăgușului și punctul muzeistic „Ion Codru Drăgușanu”, au fost editate 3 cărți care s-au adăugat celor scrise despre Drăguș, îmbogățind zestrea „Satului ce a născut o bibliotecă”: „Drăguș - imaginile unui sat românesc”,

„Întâlnire în destin I.C.Drăgușanu – Octavian Paler” și „Drăguș, un sat românesc-folclorul literar local între tradiție și inovație”. Am susținut activitatea ansamblului folcloric și a corului de femei. Dacă nu făceam aceste lucruri, astăzi Gheorghe Sucaciu nu ar mai fi avut cu ce să se laude peste tot că este artizanul satului cultural Drăguș. Anual a fost organizată Ziua Culturii Drăgușului, cu lansări de cărți, omagierea scriitorului Ion Codru Drăgușanu, a profesorului universitar Dimitrie Gusti.

– **Vă întrerup puțin. Mi-ați spus, înainte de începe interviul nostru, că a existat un moment tensionat, dar și penibil, legat de prima ediție a Zilei Culturii Drăgușului, în anul 2005.**

– Da, aveți dreptate. În ședința Consiliului Local Drăguș din 14 iulie 2005, consilierii nu au aprobat proiectul de hotărâre privind organizarea sărbătorii culturii drăgușene. Consilierii și-au justificat atunci votul prin incompetența lor: „Zilele culturale ale Drăgușului este o activitate amplă și nu suntem pregătiți. Prin urmare ea trebuie amânată. Și aceasta în condițiile în care mai aveam o lună pentru organizare, timp suficient. Dar au făcut-o numai să mă blocheze în acțiunile mele. Îmi aduc aminte că cel mai vehement a fost Cleonic Sucaciu, fratele lui Gheorghe Sucaciu. Și acum Gheorghe Sucaciu se laudă cu meritele sale despre satul cultural Drăguș.

– **Hai deți să revenim la realizări. Actualul, sau mai bine zis, fostul primar Gheorghe Sucaciu se laudă cu proiectul finanțat din fonduri europene cu privire la canalizarea localității Drăguș, la modernizarea rețelei stradale, proiect finanțat prin măsura 322 a PNDR în exercițiul financiar 2007-2013. Care este realitatea?**

– Mă faceți să râd. Acest lucru îl știu și mă doare când discutăm despre acest subiect. În anul 2007 am început demersurile cu privire la documentația tehnică necesară

întocmirii dosarului de finanțare pentru realizarea canalizării în Drăguș și modernizarea rețelei de străzi din localitate. S-a întârziat foarte mult cu lansarea sesiunii de depunere a proiectelor pe măsura 322 au fost publicate o mulțime de ghiduri ale solicitantului. Faptul că au fost tot felul de amânări nu mi-a permis să depun proiectul spre finanțare, așa că l-am lăsat pe masa primarului nou să îl depună. În același timp am lăsat întocmite și achitate proiectul tehnic pentru construcția unui pod peste râul Drăgușel și 9 podețe pe drumurile de hotar, proiectul tehnic pentru reabilitarea sistemului de iluminat, proiectul tehnic pentru reabilitarea drumului DC 76, Olteț-Drăguș-Mănăstirea Sâmbăta de Sus, proiectul tehnic pentru construirea casei tradiționale de Drăguș, pentru muzeu și casă memorială Ion Codru Drăgușanu. La momentul predării mandatului reabilitarea sistemului de alimentare cu apă era executată pe o jumătate din Drăguș. Tot în mandatul meu de primar terenurile primăriei cu potențial turistic au fost împărțite gratuit drăgușenilor pentru a fi valorificate de fiecare familie.

– **Vedem acum în campania pe care Gheorghe Sucaciu și-o face pentru primăria Făgăraș că se laudă cu titlurile Drăgușului de sat cultural la României. Cum comentați acest lucru?**

– Vă spuneam acum câteva momente că fără o temelie bine făcută de pe vremea când am fost primar, acum domnul Sucaciu nu avea cu ce să se laude. Eu am decis în anul 2008 să nu mai candidez pentru că deja eram dezgustat de politica făcută de anumite persoane din Drăguș, persoane care

nu și-au urmărit decât propriul interes, fără a-i interesa comunitatea. Am o familie frumoasă de care sunt mândru, am în spatele meu realizări cu care nu îmi este rușine. Din familia mea și din viața mea a făcut și face parte și Drăgușul. Este ca și un copil al meu, pe care îl iubesc mereu cu aceeași patimă. Dar nu putea să nu mă doară atunci când, la inaugurarea rețelei de canalizare și a străzilor refăcute, proiect început de mine și dus până la faza de dosar de finanțare, nu am fost invitat nici măcar la tăierea panglicii. Toate realizările de după 2008 au fost posibile datorită unei temelii construite în perioada 2004-2008. Ar fi corect să nu ne mai punem lauri nemeritați pe cap sau măcar să avem demnitatea și să recunoaștem meritul fiecăruia. Nu sunt un individ ahtiat după laude sau aplauze, dar consider că meritul pentru realizările culturale ale Drăgușului îl au doar drăgușenii, pentru sufletul lor și dorința lor de a duce tradiția Drăgușului peste ani. Eu și domnul Sucaciu nu ne-am făcut decât datoria noastră de primari, nu cred că ar trebui să ne scoatem pieptul așa mult în față. Era în fișa postului nostru și nimic mai mult. Cred că este cazul la mai multă decență!

– **Vă mulțumim domnule primar și vă dorim putere de muncă mai departe.**

– Mulțumesc și dați-mi voie să le urez tuturor cititorilor ziarului dumneavoastră să aibă un Paști fericit și cu liniște în suflet. Iar făgărașenilor le doresc să cugete bine atunci când vor vota pentru că de multe ori la cuibul smeritului locuiește fățarnicul.

Vali BEJAN

Cea mai tristă este lichidarea CAP-urilor, în loc de transformarea lor în cooperative capitaliste de proprietari. Pe aceeași treaptă se situează întârzierea privatizării industriei, până în momentul în care combinatele și uzinele, înglobate în datorii, nu au mai valorat doi bani. Atunci au găsit pe cale să le vândă. Așa a ajuns economia românească post-revoluționară; un fel de baltă în care nu s-au scaldat bivoli, ci au pescuit „pescuitorii în ape tulburi”.

Osama, Kim Il Sen, Hitler și Isus

Avem drob și o sticlă de vin, ei au friptură de miel, ouă, brânză de 5 feluri, ceapă verde și ridichi, pălincă și prosecco. E cald și băieții se despoaie la bustul gol, în 7 minute sunt fierți de soarele aprig. Pune-ți domle sveterașu pe tine că faci cancer de piele.

Țărâncile sunt ieșite pe la porți, broboade strâng în pumnul lor craniile, le micșorează ca poțiunile triburilor de vânători de capete din Amazon. Bătrâne mărunțite de timp își leagă picioarele care nu mai reușesc să găsească pământul, privind de pe băncuțe de lemn cine mai vine, cine mai pleacă, încercând să dibuiască neamul: o fi a lui Marin. Nu, e a Oltiței.

E 1 mai și berea stinge pălincă, vinul stinge whiskyul. Apa nu stinge nimic, căci nu se bea apă.

Acum 30 de ani, pe vremea asta am fi fost scoși la manifestație, țărani, intelectuali și muncitori, să

sărbătorim prin muncă ziua muncii, să ne dăm mână cu mână cei cu inima română. Acum 30 de ani, nu se găsea carne de miel și nici vopsea de ouă. Pe sub mână obțineai pachetele de Gallus pe care era desenat un iepure cu față de responsabil cu propaganda pe secție, care scotea un ou gigantic dintr-o baie de sânge.

Acum 30 de ani anunțaseră și sovieticii, în sfârșit, accidentul nuclear de la Cernobil. Nu îmi amintesc asta, nu îmi amintesc din anul ăla decât că a câștigat Steaua Cupa Campionilor Europeni pentru că Duckadam a apărât 4 penaltiuri. Dar asta, zice goagă, a fost pe 7 mai 1986. Când norul radioactiv era deja peste România.

Republica Socialistă România. Oare aici, la Veneția de Jos, a fost colectivizare?

Oare bătrânele ăstea care își leagă copilărește picioarele pe marginea băncuței de lemn de la poartă,

au pensie de ceapiste de 40 de lei pe lună? Or fi mers la Făgăraș la manifestația de 1 Mai, alături de intelectuali și muncitori?

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Aseară la slujbă, zice Mona, părintele le-a cerut credincioșilor să se roage ca Dumnezeu să-i dea putere Patriarhului Daniel să ducă la bun sfârșit lucrarea Domnului pe pământ. Muncitor neobosit Prea Sfințitul Daniel. Lucrător de bază în uzina credincioșilor care trudesc să aducă standardele din ceruri, aici, pe pământ.

Ca orice muncitor, ar fi trebuit să participe și el la manifestațiile de 1 Mai de acum 30 de ani. Oare ce făcea dânsul acum 30 de ani? Se ruga ca norul radioactiv să nu ajungă asupra Republicii Socialiste? Dădea acatiste și iod enoriașilor să nu facă vreun cancer tiroidian?

Soarele arde de 1 maiul ăsta și

iarba e verde radioactiv, mai verde și mai radioactivă decât a fost acum 30 de ani.

Poarta metalică bubuie, pumnii se reped în ea. Sunt țigani care au văzut strânse 7 mașini. Amușină festinul. Bem bere, vin, prosecco, pălincă și whisky honey.

Sărbătorim. În 1927, de 1 mai, Adolf Hitler a participat la prima manifestație nazistă, în Berlin.

În 1948, de 1 mai, a fost creată Coreea de Nord.

În 1961, pe 1 mai, Castro anunță că nu vor mai fi alegeri în Cuba iar în 2011 este ucis Osama Bin Laden.

1 mai 2016. Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Osama, Hitler, Kim Il Sen, Ceaușescu sunt morți iar bătrânele cu broboade şușotesc pe la porți, încercând să deslușească ițele genetice: al cui e bre ăsta-nalt, cu sveteraș verde?

Știe-i ăl de Sus, că tare stricați sunt toți.

Raluca FEHER

Oare aici, la Veneția de Jos, a fost colectivizare? Oare bătrânele ăstea care își leagă copilărește picioarele pe marginea băncuței de lemn de la poartă, au pensie de ceapiste de 40 de lei pe lună? Or fi mers la Făgăraș la manifestația de 1 Mai, alături de intelectuali și muncitori?

Ortografia cu K

Dak, pleak, k s, draq, ms, nb, pk (pentru acesta a trebuit să fac cercetare: înseamnă „pe curând”) etc. Le-ați văzut? Le înțelegeți? Mai grav, le utilizați? Deși la origini sunt niște prescurtări menite să simplifice comunicarea online, ele se regăsesc din abundență în caietele școlarelor. Li se adaugă, prietenos și fără discernământ, prescurtări din limba engleză: lol, bff, gn... Mi s-a întâmplat, la școală, să le aud și în comunicarea orală. Ca să fiu corectă față de tineri (pe care oricum îi critică toată lumea în virtutea ancestralului „pe vremea mea...”), trebuie să recunosc că am văzut astfel de comunicări efectuate (mi-e greu să spun scrise) și de adulți. Din păcate, unii dintre ei sunt „literați”. Ghilimelele sunt obligatorii, pentru că eu cred că sunt semidocti.

De ce mutilăm limba? Scrisul la tastatură necesită timp și fiind în secolul vitezei, ne grăbim. Asta nu justifică transformarea unor simboluri în regulă ortografică aplicată în caiet, la școală. Până la urmă, graba nu justifică nici comunicarea online ciopârțită.

Alături de aceste semne se regăsesc și cratimele puse doar

de dragul de a fi puse, fără nicio logică, sau nu mai sunt puse deloc. Lasă că se descurcă cel care citește că doar își cunoaște limba, știe el cum este bine. O altă stupidenie este apostroful folosit pe post de cratimă. Mă întreb ce o fi în capul celui care scrie așa, în sensul practicii limbii, nu la nivelul cunoștințelor. Dacă ai găsit apostroful pe tastatură și îl folosești, de ce n-ai căuta și cratima?

Când este vorba despre i la sfârșitul cuvântului echivalează cu o capcană. De unde să știe școlarul / studentul / omul, în general, dacă trebuie unul, doi sau trei? Din clasa a doua. Din cartea de gramatică. Din dicționar. Surpriză! Există dicționare online! Dar nu interesează pe nimeni, pentru că este mai interesant să amesteci trei cuvinte englezești, eventual pocite și alea, într-o fraza formulată

într-o română proaspăt inventată și, desigur, devii „cool”.

A scrie corect este o formă de respect, față de tine, în primul rând, este o oglindă a gradului de instruire pe care îl ai, este o carte de vizită cu care te prezinți fără să vrei. Se poate întâmpla să nu știi, dar nu te împiedică nimic să cauți și, slavă Domnului, surse de informare sunt destule și sunt accesibile. E un efort minim să fie găsite și consultate.

Când preocuparea pentru carte nu mai este la modă, când trebuie să ieși în evidență cu orice preț, indiferent de vârstă, o fi și asta o cale să măcelărești limba. Sună desuet, în acest context, să-l citezi pe Nichita Stănescu spunând cu glas cald, dar solemn: „Limba română este patria mea”?

Andreea Kovasnai
RĂDULESCU

Când este vorba despre i la sfârșitul cuvântului echivalează cu o capcană. De unde să știe școlarul / studentul / omul, în general, dacă trebuie unul, doi sau trei? Din clasa a doua. Din cartea de gramatică. Din dicționar. Surpriză! Există dicționare online! Dar nu interesează pe nimeni, pentru că este mai interesant să amesteci trei cuvinte englezești.

De ce are BOR atâta putere asupra politicului românesc

Orice prost sau analist politic poate să-ți spună că Biserica Ortodoxă are o mare putere asupra politicului că poate influența voturi. Că le zice popa în biserică la amărăți cu cine să voteze. Mai ales la sate, unde se presupune că oamenii sunt 100% retardați și, dacă popa le spune să dea foc la primărie sau să construiască un monolit indestructibil, o vor face.

Dacă ar fi așa ar fi curat în țara asta, că e curat lângă biserică și popa zice non-stop de curățenie, nu doar de cea sufletească. Dacă ar fi așa nu i-ar mai lua pâinea de la gură lui Romică Țociu unul ca Cozmin Gușă sau Bogdan Teodorescu.

Nu, adevărata putere a bisericii constă în cash. Biserica are cele mai mari rezerve de bani negri din România, poate și din sud-estul Europei. Bani neînregistrați, bani disponibil oricând. În campania asta electorală nu ai voie să spargi mai mult de 20.000 de euro, de unde dracu storci bani când e Fiscu și DNA-ul sunt cu ochii pe tine? Credeți că Orban a fost prost dejeaba de s-a apucat să pupe în cur catedrala? Campania pentru

primăria Bucureștiului costă mai mult de 20.000 de coco.

Și-atunci te duci și pupi poala popii și el îți dă un cufăr, două de bani curați, nedetectabili, cash, să plătești „voluntari”, presă, afișe și alte căcaturi, bani care nu există nicăieri în acte și nu trebuie justificați. De-aia e importantă impozitarea bisericii, că intră în jocul ăsta fiscal și măcar o parte din banii negri învârțiți de sf. Daniel ies la iveală.

Ovidiu EFTIMIE

Pune un leu pe zi de la cele 16.000 de biserici din România deoparte, și într-o lună ai 100.000 de euro curați ca lacrima de care nu știe nimeni. Acum pune 10 lei. Sau pune o sută, să vezi ce bani se învârt. Ce primesc ei de la stat sunt firmituri. Daniel face pipi pe orice om de afaceri din România, se uită cu milă la Țiriac, nimeni nu are atâția bani cash la dispoziție, nici BNR.

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com
Publicitate: Brandcell 360 SRL
www.brandcell.ro
brandcell360@gmail.com
Tipărit la Tipogram SRL Brașov
tipogram@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

Subdezvoltarea economică a municipiului Brașov

Brașovul este, probabil, cel mai frumos oraș din România, incontestabil. A cunoscut o dezvoltare urbană foarte bună, dar se confruntă cu o serie de probleme majore. Una dintre acestea este faptul că Brașovul suferă de o pierdere a resurselor umane, are o populație îmbătrânită sau în curs de îmbătrânire și o scădere a nivelului de pregătire a celor care se decid să rămână în municipiul Brașov. Conform Direcției Județene de Statistică Brașov, orașul nostru pierde în mod constant populația din anul 1990. Până în prezent Brașovul a pierdut peste 90.000 de locuitori. Acest fenomen va continua în mod constant în următorii 10 ani, iar Brașovul va ajunge să aibe o populație de sub 200.000 de locuitori, lucru care îl va subclasa în categoria orașelor de mărimi medii.

Problema cea mai gravă este că în prezent ponderea cea mai mare a populației noastre este în jur de 40 de ani și tinde spre îmbătrânire, iar tinerii noștri, între 20-24 de ani, ne pleacă din oraș. Acest lucru este cauzat de factori multipli, cum ar fi: lipsa unei oferte educaționale corelate cu piața muncii; lipsa unei vieți culturale efervescente, și cel mai important, o piață a muncii aproape inexistentă sau mai bine spus neatractivă. Pierderea masivă a populației tinere între 20-24 de ani și îmbătrânirea populației are efecte drastice pe piața muncii locale. Drept urmare oferta de muncă a AJOFM are 50% din locurile de muncă pentru persoane necalificate.

Faptul că avem o populație cu tendință de îmbătrânire duce și la un nivel de calificare

început. Acest lucru are impact asupra veniturilor, brașovenii fiind plătiți sub media națională în ciuda faptului că Brașovul este unul dintre orașele cu cel mai ridicat cost al vieții din țară. Brașovenii au un salariu net lunar de 1831 de lei, sub Sibiu ce are 1963 și sub media națională.

Brașovul s-a axat în ultima perioadă pe o dezvoltare economică orientată pe servicii. Lucrul acesta nu ar fi fost negativ dacă s-ar

fi dezvoltat serviciile prin turism ci nu prin servicii de tip mall și hipermarket. Trebuie să remarcăm faptul că salariile în servicii sunt sub media națională în contrast cu cele din industrie și construcții ce au depășit acest prag.

Un oraș mobil, dinamic și inovativ are nevoie de o nouă strategie de dezvoltare economică

Propun ca această strategie să fie corelată cu elementele competitive ale zonei noastre și anume industria automobilelor, industria prelucrătoare, tehnică aeronautică și aerospațială, tehnică medicală, tehnică IT, tehnologia energiei și utilizarea energiei regenerabile. Aceste arii de dezvoltare trebuie corelate intensiv cu oferta mediului universitar brașovean, ținând cont că avem cel mai performant Institut de Dezvoltare și Cercetare Tehnologică din România, care în momentul acesta nu are funcționalitatea și gradul de utilizare la modul la care a fost proiectat.

Pentru a putea pune în aplicare o astfel de strategie este nevoie ca Municipality să atragă investitori. Ar trebui înființat în cadrul Primăriei Brașov un birou pentru investitori astfel încât aceștia să nu mai fie nevoiți să stea la coadă, să aștepte eliberarea unui document în termenul maximal de 30 de zile.

Totodată vreau să fie creată o zonă destinată investițiilor unde Municipality să asigure utilitățile, să gândească un sistem de relaxare fiscală locală și să identifice o formă juridică să pună la dispoziție în mod gratuit folosința zonei respective.

Pe lângă acestea, Brașovul trebuie să aibe și o strategie de promovare cu menirea să atragă resursa umană cu un nivel de educație ridicat specific domeniilor de dezvoltare.

Costel Mihai,
candidat PMP la Primăria Brașov

Cod Unic AEP 21160059

CONTAȚI PE MINE!

www.facebook.com/CatalinLeonte.ro
www.Catalinleonte.ro

Cătălin LEONTE
INDEPENDENT. PRIMARUL BRAȘOVENILOR

